

om det ikke let vilde give en Forvirring, naar man nu begyndte at overføre Udgifterne til en anden Paragraph i Finantsloven end den, hvorpaa de hidtil have været opførte. Hvad angaaer de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om Tarifforhøielse paa Jernbanen, da maa jeg sige, at dette er en overmaade vanskelig Sag. Jeg maa tilstaae, at jeg for mit eget Bedkommende har den Opfattelse, at man maaskee er gaaet noget for vidt i denne Henseende, nemlig med at sætte lave Taxter, men det vil jo være ærede Medlemmer bekendt, at det er en overordentlig vanskelig Ting i denne Sag at træffe just det Rette, det vil altsaa sige, at træffe de Tarifsatser, som give den største Indtægt; thi ganske vist kunne Taxterne være saa høie, at de give en mindre Indtægt, end de vilde give, naar de vare lavere, og de kunne være for lave, saaledes at Indtægten paa Grund deraf bliver for ringe. Imidlertid vil det altid findes at være en Vanskelighed, naar man først har sat lave Taxter, da at komme til en Forhøielse af dem; det er ikke let, thi den hele Befolkning, som gjør Brug af Jernbanen, og i hvis hele daglige Liv og Bedrift den gaaer ind som et ganske væsentligt Element, vilde ofte føle sig ikke alene stuet, men tillige hindret i dens Beregninger med Hensyn til de Handelsforetagender og Andet, som den har for, dersom man i nogen kjendelig Grad forhøiede de Taxter, som den har taget i Betragtning ved sine Foretagender. Derfor troer jeg nok, at man maa sige, at der i alt Fald er god Grund til i den af det ærede Medlem berørte Retning ikke at forhaste sig, men at afvente en noget længere Tids Erfaring, inden man seer, hvad der i den Henseende er at gjøre. Hvad angaaer Billetterne, som det ærede Medlem talte om, i Henhold til hvilke man kunde opholde sig paa Stationerne og ikke behøvede at følge med Toget hele Tiden, men kunde stige ud paa en Station, dog saaledes, at Rejsen fortsattes samme Dag, da synes det ærede Medlems Dnsle jo overordentlig simpelt og

naturligt. Jeg er ikke saaledes inde i disse Forhold, at jeg tør udtale en bestemt Mening derom, men der er dog een Ting, der har fremstillet sig for mig, og som jeg ikke vil holde tilbage, nemlig, om Sagen ikke skulde ligge der, at Prisen er forskjellig, eftersom jeg tager Billet mellem to Endepunkter, eller jeg tager Billet fra det ene Endepunkt til en Mellemstation og fra denne igjen til et andet Endepunkt. Saaledes kunde maaskee det System, som det ærede Medlem talte for, og som syntes at være saa billigt, føre til, at man omgik Betalingsbestemmelserne for Jernbanen, og der derved kunde komme Mindre ind, end der i Henhold til de gjældende Taxter burde. Hvad angaaer det Spørgsmaal, der fremkom om Aarhus Station, nemlig, at den lukkes for seent op, da tør jeg slet ikke have nogen Mening derom, idet det ikke er mig bekendt, hvilke Forhold der er tilstede, som gjøre det betænkeligt for Jernbanebestyrelsen at lukke saa tidlig op. Jeg formoder imidlertid, at det maa være paa Grund af en Udgift, man har villet spare til det Personale, som maa holde Vagt der, saafremt der skal aabnes endel tidligere for Publicum, inden nogen Afreise kan finde Sted, men derom tør jeg ikke sige noget Nærmere.

Winther: Den ærede Finantsminister har maaskee ikke lagt Mærke til, at jeg udtrykte mig meget forsigtig med Hensyn til det Spørgsmaal, om han paatænkte at udsætte Anlægget af de jydffe Baner eller ikke. Jeg fremhævede flere Gange, at jeg maaskee ikke havde opfattet Sagen rigtig, og nu hører jeg til min store Glæde, at den ærede Minister ikke paatænker noget Saadant; men der var i det Foredrag, hvormed den ærede Minister foreleden forelagde Finantslovsforslaget, visse Antydninger, hvoraf jeg i Forbindelse med Enkelthederne i selve Finantslovsforslaget drog denne Slutning. Dette skal jeg nu imidlertid ikke videre gaae ind paa; jeg skal blot henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at jeg